

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۲/۱۰/۲۹

یونس نگاه

با طالبان درون خود برزید

دو نوع طالب داریم. یکی تفنگداران و سیاست‌بازانی که با بیرق دین و سنت، مشغول جنگ بر سر قدرت و دارایی اند. آنان اقلیت کوچکی اند که از طالبان نوع دوم تغزیه می‌کنند. گروه دوم طالب در سراسر کشور و در سطوح متفاوت حضور دارند. این نوع طالب سازمان‌دهی ندارد، با استخبارات و تفنگ سروکارش نیست و به آسانی شکست‌دانی نیز نمی‌باشد. اینان خود ما و نیمه‌های عقب‌افتاده و جاهل مایند که هنوز نتوانسته از پوسته تاریک زنده‌گی قرون وسطایی بیرون شوند، فرصت بیداری نیافته و بخصوص شهادت رویارویی با کمبودهای خود را ندارند.

اگر طالبان روزی قدرت را از دست بدهند، طالبانیزم در ما برای سال‌ها زنده خواهد ماند. چرا که تا رسیدن به وضعیتی که بتوانیم شرایط زمان و نیازهای اجتماعی خود را درک کنیم فاصله زیاد داریم. فقر و جهالت هنوز بسیار است.

در ویدیویی که در کمنت شریک می‌سازم گوشه‌ای از افغانستان را می‌بینید که با طالب درون خود جنگیده، و مدت‌هاست از نظر مادی و ذهنی از شرایط طالبانی فاصله گرفته است. اکنون، با آنکه نظام طالبانی در کشور حاکم است، اما این بخش از جامعه افغانستان به طالبان تسلیم نشده اند. در خانه، قریه، محله و روابط اجتماعی خود طالبان را راه نمی‌دهند. در نوعی از خودمختاری فرهنگی زندگی می‌کنند. زنان را قدر ویژه می‌دهند و برای نشان دادن شینگ غیرطالبانی خود، می‌کوشند هر جا زنی را پیش‌گام کنند، موسیقی بنوازند، سرود بخوانند، آبادی کنند، لیخن بزنند و کار و آبادی را ترویج نمایند. در واقع آنان تمام قد در برابر طالبان درون خود ایستاده‌اند و نمی‌گذارند جامعه به عقب برگردد. طالبان حاکم‌اند، ولسوال و مدیرند، محاکم را در دست دارند، مالیه می‌گیرند، جریمه می‌کنند ولی توانایی نظارت بر لحظه لحظه زندگی مردم را ندارند. مردم نیز هر جا طالب غایب بود، غیرطالبانی زندگی می‌کنند.

دیروز با کسی در یکی از این قریه‌ها صحبت کردم. گفتم مکتب دخترانه را بسته‌اید. گفت «نخیر. مردم خودشان معاش معلمان را می‌دهند و دختران در تمام صنف‌ها درس می‌خوانند.» گفتم طالبان کار ندارند؟ گفت «طالبان با مردم ما چنان بیگانه اند که هر وقت به هر دلیلی این‌جا سر می‌زنند از تفاوت ما و خودشان شوکه می‌شوند و ابزار چندانی برای کنترل مردم ندارند.»

فرض کنید، روزی بیشتر مناطق کشور از فرهنگ طالبانی آن‌قدر فاصله بگیرند که دیگر قومندان و ولسوال طالب با ساکنان محل احساس بیگانگی کنند و توانایی تماس با مردم را نداشته باشند، آن‌وقت آیا چند ده هزار نفر نظامی و ملای استخباراتی قادر خواهند بود، کشور را فلج کنند؟ آیا آنان قادر خواهند بود مانع درس، کار و سرود مردم شوند؟ آیا آن وقت آنان توانایی امارت را خواهند داشت؟

آستین بر زنی و در خانواده‌تان از نظام طالبانی فاصله بگیرید، در قریه خودمختاری فرهنگی ایجاد کنید، در ولسوالی خود مسئولان طالب را منزوی سازید.

سایر نوشته های جناب نگاه در این لینک مطالعه کنید.

د پانو شمیره: له 1 تر 1

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزی بنی پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرولو مخکې په خیر و لولی